

Hodnocení

**diplomové práce Mgr. Magdaleny Pfeifferové
„Mezinárodní právo soukromé ve srovnávacím pohledu
(srovnání kolizních norem rodinného práva v českém a německém právu)“**

Diplomová práce je věnována pro české právo velmi praktické, avšak jen vzácně zpracovávané problematice mezinárodního rodinného práva. Záměrem diplomantky, jak uvádí na s. 6 práce, je srovnání kolizněprávní úpravy rodinného práva v rámci českého a německého mezinárodního práva soukromého. Téma této práce, které jsme s diplomantkou podrobně diskutovaly, jsem velice uvítala. Je to téma aktuální jednak ve vztahu k budoucí české právní úpravě v souvislosti s rekodifikací soukromého práva v ČR, jednak ve vztahu k unifikačním snahám v rámci EU, které se v této oblasti dotýkají nejen mezinárodního práva procesního, ale perspektivně i kolizního práva.

Diplomová práce je přehledně systematicky uspořádána. Je rozčleněna do šesti kapitol, jímž předchází stručný úvod. První kapitola se zabývá srovnávacím mezinárodním právem soukromým. Již v úvodní partii argumentuje diplomantka principem teritoriality (s. 9). Zajímalo by mne, do jaké míry se v mezinárodním rodinném právu projevuje princip personality? K tomu by se mohla vyjádřit při ústní obhajobě. Na s. 11 je uvedeno, že český ZMPS, na rozdíl od německého práva, neobsahuje legální definici MPS. Je tomu skutečně tak? Druhá kapitola je věnována pramenům mezinárodního práva soukromého v obou dotčených státech. K německé úpravě je třeba připomenout i novelu EGBGB z r. 1999, ta se však netýká mezinárodního rodinného práva. Ke s. 17 lze uvést, že normy v mezinárodním právu procesním nejsou dle převažujícího názoru nauky v ČR považovány za kolizní normy.

Třetí kapitola, v níž lze spatřovat těžiště celé práce, uvádí srovnání jednotlivých relevantních institutů. Je srovnávána kolizní úprava uzavření manželství, účinků manželství a rozvodu. Ke s. 35 je třeba se zamyslet nad tím, jakým právem by se řídilo registrované partnerství (analogie?) a mimomanželské společenství. Čtvrtá kapitola srovnává kolizní

úpravu vyživovací povinnosti. Pátá kapitola se zabývá vztahy mezi rodiči a dětmi, včetně osvojení a opatrovnictví. Ke s. 50 lze připomenout, že § 28 ZMPS je patrně zcela nahrazen Haagskou úmluvou o ochraně dětí z r. 1996 (srov. čl. 3 c) a 20 HÚ). Toho je si diplomantka ovšem vědoma, neboť odkazuje i na příslušnou partii v Kučerově učebnici.

Šestá kapitola přináší závěrečné zhodnocení a velmi cenné závěrečné srovnání, které vyzdvihuje podobnosti a rozdíly obou zkoumaných úprav ve výtčených oblastech. Toto srovnání považuji za kvalitní a originální, podle mého názoru by tato práce mohla být dále rozvinuta jako práce rigorózní. Souhlasím i se závěrem na s. 56, týkajícím se požadavku jasnější časové stabilizace hraničních určovateli v této oblasti.

Práce je napsána kulturně, diplomantka používá literaturu českou i zahraniční. Jde o náročné, dosud, pokud jde o německé právo, u nás nezpracované téma, které je velmi aktuální a se kterým se praxe setkává poměrně často.

Práci doporučuji k ústní obhajobě a předběžně ji hodnotím známkou výborně.

Prof. JUDr. Monika Páuknerová, CSc.

V Praze dne 11.4.2006